

...πούς ἢ πτωχεία ὑπάρχει τοσούτον γενική,
 ἢ εὐρίσκονται ἔπαϊται! (1)
 ἢ ἤδη ἡ κακή διαχείρισις τῆς δικαιοσύνης καὶ ἡ
 πολιτικὴ οἰκονομία δὲν ἐξαμβλύνουσι τὴν ἔπο-
 νηϊὺ λαοῦ;
 εἶπει νὰ διακρίνωμεν τὰς διαφορὰς τοῦ λαοῦ, τοῦ
 καὶ τῶν μετοπολιτῶν ἐκ τῶν διαφορῶν τῶν ἀ-
 τῶξεων.
 ἔρωται περιστρέφονται εἰς μικροῦ λόγου ἄξια
 ματὰ, καὶ αἱ περὶ αὐτῶν ἀποράσεις ἐκδίδονται
 τὸ πλείστον δίκαιαι, ἢ δὲ ἀδικίαι των, ἂν ποτε
 φαίνεται τοσούτῳ λεπτή, ὥστε διατρέχει τὴν
 ἔρη.
 ἄλλο δευτέρων δὲ τὸ τέλος ὀλίγον κινεῖ τὴν περιέργει-
 ατα ἢ ἀδικίαι συσκιάζεται πολλάκις ἀπὸ τὰ συμ-
 ατα καὶ τοὺς τύπους καὶ τὴν ἀσάφειαν, εἴτε
 ἔλλαν τῶν νόμων.
 ἢ ἡ τιμὴ τῶν σιτηρῶν κινεῖ τὸν λαόν· ἔθεν ἀμέ-
 ἔταν ὑψωθῆ, ὁ λαὸς ψιθυρίζει· τι δὲ πράττει τότε,
 ἢ ἡ Κυβέρνησις; ἀκούει· καὶ ἂν μὲν ὁ ψιθυρι-
 ἔνα μεταβληθῆ εἰς δημεγεργίας, αὐτὴ ἐξακολουθεῖ
 ἔρη τῆς· ἀλλὰ προσέχει μὴ χύρη τὴν τελευταίαν
 ἔρη κίβδα, ἣτις μόνη ἐκχειρίζει τὸ ποτήριον τῆς
 ἔρη, καθὼς τὰ ἄλλα πάντα.
 ἔρη ὁ λαὸς ἀρχίζει νὰ βοᾷ, ἢ Κυβέρνησις με-
 ἔρη τὴν τιμὴν, ἀλλὰ μικρύνει συγχρόνως καὶ
 ἔρη! ὁ Ῥωμαϊκὸς λαὸς εὐχαριστεῖται!
 ἔρη λαὸς τῆς Ῥώμης, οἱ λαοὶ, ὁ λαὸς ἐν γένει!
 ἔρη λαὸς τῆς Ῥώμης ὑπμενει ἴσως πλείοτερον
 ἔρη εἰπίζει πάντοτε ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ Πάπα·
 ἔρη Πάπαν θεωρεῖ πάντοτε ὡς ψυχροῦραγοντα
 ἔρη ἀδικοῦσι τὰ μέγιστα τοὺς Ῥωμαίους· οἱ Πον-
 ἔρη τότε μάλιστα, ὅταν ζῶσι ποῦ καὶ ἀναβαλ-
 ἔρη τὴν διακύβευτιν τοῦ λαχείου, ὅπου ὑπάρχουσι
 ἔρη ὑπὲρ πάντων· ἐπειδὴ οἱ καρδιάλιοι ἔχουσι
 ἔρη Πάπα, οἱ ἀρχιερεῖς κλήρους καρδιναλίων, οἱ
 ἔρη κλήρους ἀρχιερέων, οἱ εὐγε·εἰς κλήρους πι-
 ἔρη οἱ ἄργοι καὶ κηφῆνες, κλήρους δημοσίων ὑπουρ-
 ἔρη, οἱ ἔμποροι κλήρους πωλήσεων καὶ συναλλαγ-
 ἔρη αἱ τεχνίται κλήρους ἐργασίας, οἱ πτωχοὶ κλήρους
 ἔρη τῆς, σύμπαντες δὲ κλήρους μεταβολῆ· θεαμά-
 ἔρη ἔρωτων!
 ἔρη τοσαύτη χαρὰ, τοιαύτη ἀγαλλίασις καὶ εὐθυ-
 ἔρη τὰ πρόσωπα τῶν Ῥωμαίων; ἢ Ῥώμη ἐνί-
 ἔρη γὰρ πάλιν τινὰ νίκη; Ναι, ὁ Πάπας ἀπέθα-
 ἔρη συμβεβηκότος τοῦτο καταντᾷ δημοσιελῆς ἔρωτῆ καὶ
 ἔρη τῆς. Τοιοῦτους θριαμβοὺς σήμερον οἱ Ῥωμαῖοι
 ἔρη εὐρουσιν!

Ο ΛΑΟΚΟΩΝ.

Εἰ. τὸ δεῦτερον βιβλίον τῆς Αἰναιάδος τοῦ Βιργί-
 λίου στιχ. 30 εὐρίσκουμεν τὴν περιγραφὴν τοῦ προκει-
 μένου συμπλέγματος.

'Ἄλλ' ἄρα γε ὁ ποιητὴς εἶδε τὸ ἀριστοῦργημα
 τοῦτο; ἢ ὁ ἀγαματοποιὸς συνέλαβε τὴν ἰδέαν τῆς
 κτιστικεῦς του ἀπὸ τὴν ἀνάγκωσιν τοῦ ποιητοῦ;
 Τὸ ζήτημα μένει εἰσέτι ἀμφισβητούμενον.

'Ο διαβόητος ἀρχαιογράφος καὶ φιλοτέχνης Βίγ-
 κελμαν νομίζει ὅτι ὁ Λαοκῶων κατεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ
 γλύπτου Λυσίππου.

'Ο δὲ Λέσιγγ, ποιητὴς ἐνταυτῷ καὶ φιλόσοφος Γερ-
 μανοῦς, ἀπέδωκε τὸ ἔργον εἰς τρεῖς λιθοξόους Ῥοδίου
 τὸν Ἡγήτανδρον [ἢ Ἀγήτανδρον,] Πολύδωρον καὶ
 Ἀθηνόδωρον ἀκμάσαντας ἐπὶ Τίτου.

'Η γνώμη αὕτη ἐμποδοῦται ὑπὸ χωρίου τιος τῆς
 φυσικῆς ἱστορίας τοῦ Πλίσιου βιβλ. 26. ὅπου ἀναφέ-
 ρεται τὸ πεντάλιθον τοῦτο σύμπλεγμα ὡς θαυμάζο-
 μενον εἰς τὴν Ῥόδον.

'Ο Λαοκῶων εὐρέθη τῳόντι ὀπίσω τῶν λουτρῶν
 τοῦ Τίτου, ἀλλὰ πολυεμελής.

Ἰδοῦ τί λέγει περὶ αὐτοῦ ὁ Βίγκελμαν.

• Καθὼς ἡ κυμαινομένη θάλασσα διαμένει γαλή-
 νιος εἰς τὰ βάθη, ὁμοίως ἐπὶ τῶν εἰκόνων τῆς Ἑλ-
 ληνικῆς ζωγραφίης καὶ ἐν μέσῳ τῶν παθῶν ἀναπαί-
 νεται ἢ μεγαλοψυχία.

Τοῦτο βλέπομεν μάλιστα ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ
 βασανιζομένου ὑπὸ τοῦ ἄλγους καὶ τῆς λύπης Λαο-
 κῶοντος· διότι ὁ πόνο· φαίνεται καθ' ὅλους τοὺς μῦς
 καὶ τένοντας, οὔτε παραμορφοῦται ὑπὸ τῆς λύσσης Ἐν-
 ταῦθα δὲν ἀκούομεν τὰς κλαυθῆρας φωνὰς, τὰς
 ὁποίας ἀναγινώσκουμεν εἰς τὸν Βιργίλιον. Ἐκ τοῦ
 ἠνεωγμένου στόματος ἐξέρχεται μᾶλλον πικρὸς
 στεναγμὸς, ὥστε ἢ ὀδύνη καὶ ἢ καρτερία φαίνονται
 πανταχοῦ ἀντισταθμιζόμεναι.

'Ο τεχνίτης ἠθλάνετο βεβαίως τὴν μεγαλοφροσύνην
 καὶ μακροθυμίαν ταύτην, τὴν ὅποιαν θαυμάζομεν ἐπὶ
 τοῦ μαρμάρου· διότι εἰς τὴν Ἑλλάδα πολλάκις ὁ φι-
 λόσοφος ἦτο καὶ τεχνίτης καὶ ἢ φιλοσοφία ἐβόηθη
 τὴν τέχνην, ζωογονοῦσα οὕτως εἰπεῖν τὰ πλαττόμενα
 σώματα. (1)

(1) Θέλομεν ἐπιγέρει τινὰς παρατηρήσεις ἐπὶ
 τοῦ προκειμένου ἀριστοτεχνήματος ζητοῦντες νὰ
 εὐφωμεν ἂν ὁ ποιητὴς, ἢ ὁ ἀγαματοποιὸς ὑπερ-
 τερεῖ κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ πάθους καὶ κατὰ τὴν
 ἀλλήλων διαφέρουσι.

Πόσα ἐκ τῶν λεγομένων ἐνταῦθα δὲν ἐ-
 νοῦνται προσφνεστάτος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
 ἂν ὁποία κατήγησες!